

[Thestrup.]

digvæk kun een gang om året bliver tale om det vanskeligste og det, der medfører det største arbejde, nemlig selve ansættelsen af indtægterne. Da talreguleringen jo foretages ved hjælp af tabeller, er det ikke noget, der tager særlig lang tid. Iøvrigt har de ekstra tillæg, der i de senere år er blevet vedtaget, sikkert givet socialkontorerne og kommunkontorerne lige så meget arbejde, som en yderligere regulering pr. oktober vil give. Derimod vil ordningen måske nok medføre noget mere arbejde i de ministerielle kontorer.

Jeg må på mit partis vegne afvise det af kommunisterne stillede forslag om foruden den halvårige regulering at give ekstraordinært tillæg til alders- og invaliderenten og en forhøjelse af grundbeløbene og af medicinbeløbene. Det er vist ikke ubekendt for nogen i det høje ting, at mit parti ønsker en forsikringsmæssig overbygning på aldersrenten.

Vi ønsker at forbedre forholdene for de gamle, men vi ønsker at forbedre dem ved en fast ordning, hvis økonomiske følger kan overses. Derimod er vi principielt modstandere af indenfor dette område at give ekstraordinære tillæg eller tilskud. Det kan heller ikke nægtes, at sådanne ekstraordinære tillæg eller tilskud meget let fører til overbudspolitik partierne imellem. Endelig kan man heller ikke bortse fra, at ekstraordinære tilskud og ændringer af grundbeløbene rejser spørgsmålet, om det ikke vil være rimeligt, ja, i visse tilfælde endogså nødvendigt, at give ekstraordinære tillæg og gennemføre regulering af grundbeløb andre steder, indenfor andre områder.

Jeg vil derfor mene, at den vej, den højtrædede socialminister er gået i denne sag, er den rigtige, og jeg kan tilføje, at den dag, da ministeren kan fremsætte forslag om en forsikringsmæssig overbygning på aldersrenten, kan man vente den størst mulige imødekommehed fra vor side.

Medens jeg afviser det af Danmarks kommunistiske parti fremsatte forslag, kan jeg tilsige vor medvirken til en hurtig og velvillig behandling af regeringens forslag.

Svend Jørgensen: Da vi i fjor i det høje ting behandlede forslaget om et ekstra tillæg til alders- og invaliderentemodtagerne, blev spørgsmålet om årlig eller halvårlig regulering af renten som bekendt også inddraget i debatten. Jeg udtalte dengang, at en ordning med omregning af renterne een gang om året er naturlig under normale forhold af hensyn til det betydelige arbejde

for administrationen, som halvårige reguleringer nødvendigvis må medføre, men at man måtte erkende, at i en tid, hvor pristallet er stærkt stigende, ville det være rimeligt, om man vendte tilbage til den tidligere ordning, hvorefter renten blev reguleret to gange årlig. Det er altså en sådan ordning, der nu foreslås, og vi er indenfor mit parti af den opfattelse, at man bør gennemføre den, idet vi dog understreger ønskeligheden af, at man, hvis der påny indtræder normale forhold, vender tilbage til den hidtidige praksis med regulering een gang om året.

Det er forståeligt, at kravet om halvårlig regulering for tiden bliver rejst fra forskellige side, også fra alders- og invaliderentemodtagerne, når forholdet er det, at pristallet fra januar til juli er steget med 20 points, således at rentemodtagerne faktisk i dag er berettiget til en forhøjelse af grundbeløbet og visse tillæg med 6 pct. Nu er en sådan prisstigning jo ikke uden fortilfælde, men i de senere år har man klaret sig med at yde ekstraordinære tillæg i stedet for, sidste gang den 1. december i fjor. Der kan naturligvis siges adskilligt for og imod disse eengangstillæg sammenlignet med den hyppigere regulering, således som det også fremgik af den socialdemokratiske ordførers tale før. Når disse eengangstillæg ydes uden smålighed, kan de efter mit skøn være en fordel for rentemodtagerne, idet de jo så ydes med en samlet sum som f. eks. i fjor den 1. december sammen med december månedens rente og det særlige tillæg og beklædningshjælpen. De fleste rentemodtagere vil altid være glade for en sådan samlet udbetaling netop i julemåneden.

Det er endvidere indlysende, at det er lettere for administrationen at yde et eengangstillæg end at udregne nye tabeller og foretage omstændelige omregninger. Det er jo nu engang ikke så let, som det ærede medlem hr. Thestrup mente; arbejdet er noget større end blot at slå op i tabeller og derefter overføre disses tal til beregningskemaer og udbetalingslister. Men hvis eengangstillægget ydes på en sådan måde, som det skete i fjor, således at der alligevel skal foretages omregning for de enkelte rentemodtagere, fordi beløbet er forskelligt for hver enkelt, så bliver lettelsen i arbejdet unægtelig noget problematisk, og så må man alligevel foretrække en halvårlig regulering; så ved administrationen også, hvad den har at rette sig efter, og kan i tide tage sine forholdsregler.

Endelig skal det ikke nægtes, at der over disse eengangstillæg, som ydes snart under den ene og snart under den anden form, ikke